

kontrollametnikuna) Prantsusmaal; ta on olnud Tallinna linnavolinik 1930—34 vabameelsete kodanikkude rühmas, E. Laevajuhatajate Seltsi esimees 1931—32, teotsenud veel teistes merimeeste organisatsioonides, ajakirja „Laevandus ja Kalandus“ ärijuhina 1931—36, E. Vabadussõjalaste Liidu Tallinna osakonna esimehena 1931, Noor-seppade vanematekogu juhatusel liikmena jm.

Eesti Vabadusristi Kavalerid (1935); Eesti Vabadussõda 1918—1920 I (1937), lk. 289 j.; sõjaministeriumi arhiivist, isikl. jm. saadud andmed. O. K.

KLEIN, Ernast Immanuel, rootsi etnograaf, kultuuriloolane ja ajakirjanik, sünd. 24. XII 1887 ukj. Stokholmis juudi õpetlase perekonnas, õppis Stokholmi, Upsala, Nancy ja Berliini ülikoolis, sai filosoofia litsentsiaadiks Upsalas 1925 ja on a-st 1921 Nordiska Museet'i teenistuses. — Vene revolutsiooni ajal viibis K. ajakirjanikuna Venemaal, mille kohta pakuvad Eesti seisukohalt huvi eriraamatuina ilmunud „Revolutionsdagar i Ryssland“ (Stokholm, 1917) ja „Vita och röda. En bok om sista finska kriget“ (*ibid.*, 1918). Ruhnu saarele ettevõetud aastapikkuse uurimisretke tulemuseks on tema tähtsaim teos „Runö. Folklivet i ett gammalsvenskt samhälle“ (Upsala, 1924).

Nord. Familjeb.; Vem är det? (1929).

P. A.

KLEIN, Juhan, vt. AUL.

KLEIN, Rudolf, vt. TARMO.

KLEIS, Richard Adolf, õpetaja ja toimetaja, sünd. 24. IX 1896 vkj. Tallinnas väikekaupmehe pojana, õppis 1907—15 Tallinnas Nikolai I gümnaasiumis, 1915—16 Peterburi ja 1921—25 Tartu ülikoolis ajalugu ja klassikalist filoloogiat, omandas 1934 mag. phil. astme. Võtnud 1916—17 Maailmasõjast ohvitserina osa, teenis K. 1917—18 3. ja 4. Eesti jalaväerügemendis, 1918—19 sõjavägede ülemjuhataja staabis ja 1920—22 sõjaministeriumis. A-st 1925 on ta toiminud õpetajana Tartu õpetajateseminaris ja H. Treffner'i asutatud gümnaasiumis; ta on a-st 1930 viimase inspektoriks. 1930—35 oli K. haridusministeriumi kooliraamatute komisjoni liige. Ta on olnud a-st 1924 Akadeemilise Ajaloo-Seltsi, a-st 1928 EKS-i juhatusel liige, a-st 1939 selle üks abiesimehi, jm. tegev. K. on omandanud

tähelepanndavaid teeneid mitmete koguteoste väljaandmisel — olnud koguteos „Tartu“ (Tartu, 1927) üldtoimetaja, „Eesti biograafilise leksikoni“ toimetuse sekretär 1924—29, teatmeteose „Eesti avalikud tegelased“ (*ibid.*, 1932) toimetaja, 1930—37 „Eesti entsüklopeedia“ ja 1937—39 „Väikese entsüklopeedia“ peatoimetaja. K. on avaldanud õpperaamatu „Majandusteadus ja kodanikuõpetus keskkoolidele“ (resp. gümnaasiumidele) (*ibid.*, 1929; 4. tr. 1939; koos R. Räägo'ga) ja olnud alates 11. trükkist õpperaamatu „Kodanikuõpetus algkoolile“ (*ibid.*; 11. tr. 1937, 12. tr. 1938; koos R. Räägo'ga) kaasautoriks. Ka on ta avaldanud kirjutisi „Ajaloosises Ajakirjas“, „Eesti Kirjanduses“ ja „Eesti Koolis“ ning tõlkinud S. A. Žebelev'i teose „Aleksander Suur“ (*ibid.*, 1929) ja enamiku dokumente A. Kruuspere (vt. ka *Suppl.*) poolt K-i kaasabil toimetatud teosele „Materjale Maltsveti liikumise kohta“ (1931).

Isikl. kogutud andmed.

T.

KLIIMANN, Artur-Tõeleid, õigusteadlane, sünd. 3. I 1899 vkj. Võrumaal Meeksis taluniku pojana, omandas alghariduse Meeksis ja Rāpinas, sooritas küpsuseksami eksternina 1919 Tartus, oli 1919 sõjakoolis, õppis 1919—23 Tartu ülikoolis õigusteadust ja lõpetas kursuse 1. järgu diplomiga. K. töötas Tartu ülikooli teadusliku stipendiaadina Berliinis 1924, Viinis 1925 ja 1926 ja *Rockefeller Foundation*'i stipendiaadina Berliinis 1932—33; ta omandas mag. jur. astme Tartus 1927 ja dr. jur. astme 1932. K. on olnud a-st 1927 Tartu ülikooli õppeülesandetäitjaks, a-st 1933 administratiivõiguse ja -protsessi erakorraline prof. ja a-st 1936 korraline prof. K. on avaldanud eriraamatuina „Administratiivakti teooria“ (Tartu, 1932; väitekiri), „Haldusprotsess“ (*ibid.*, 1937) ja „Õiguskord“ (*ibid.*, 1939), peale selle hulga pikemaid artikleid kodu- ja välismaa eriajakirjades administratiivõiguse, tööõiguse ja administratiivprotsessi alalt. Neist artikleist nimetatagu järgmisi: „Normitehnika administratiivprotsessiõiguses“ („Õigus“ 1930, nr. 1—4), „Vetoõigus“ (*ibid.* 1934, nr. 1), „Eesti iseseisvuse areng“ (*ibid.* 1935, nr. 2), „Sisekaitse“ (*ibid.* 1935, nr. 3) ja „28. november“ (koguteoses „Vabaduse tulekul“ I, Tartu, 1938). K. on „Õiguse“ toimetuse liige ja oli „Eesti entsüklo-